

store Købstadskoler. Derfor maa man bort fra at fordele Statstilskuddet alene efter Elevantallet, der maa ogsaa tages andre Hensyn, for at ikke Askov-Nääs Systemet her skal blive forurettet.

Men det vanskelige Punkt er for Tiden utvivlsomt Tilsynet, og jeg føler mig overbevist om, at Aksel Mikkelsen, hvis varme Interesse og store Arbejde for Sløjden man maa anerkende, ikke med den Ensidighed, der nu en Gang er ham beskaaren, og som han er for gammel til at komme bort fra, kan komme til at se paa Askov-Nääs Systemet med den samme Velvillie, med hvilken han betragter sit eget System. Derfor kan der ikke af Tilsynet blive øvet Ret og Skel mod de to Sløjdretninger, før Tilsynet bliver anderledes. Det er muligt, at en ny Mand, der ikke i den Grad var bundet af Fortiden som Aksel Mikkelsen, men saa med mere Forstaaelse paa begge Retninger, kunde føre Tilsynet saaledes, at der blev gjort Ret og Skel til begge Sider. Men nu sidder en Gang Aksel Mikkelsen som Inspektør, og jeg ser ikke anden Løsning — der er peget paa det samme af det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) — end, at Askov-Nääs Systemet faar sit eget Tilsyn og sin egen Indstillingsret med Hensyn til Tilskuddet, saa at det blev ligestillet med Dansk Sløjd. Jeg takker Finansudvalget, fordi det foreslaar Andragendet henvist til Ministerens Overvejelse, men jeg maa føje til, at jeg da ogsaa anser det for Ministerens Pligt at faa Sagen ordnet paa en saadan Maade, at der sker Ret og Skel til begge Sider. Andragendet blev henvist sidste Aar, og naar det nu henvises atter i Aar, maa Ministeren tage Sagen op med mere Energi end hidtil og se at faa gennemført en Løsning, hvorved dette opnaas.

Vilhelm Rasmussen: I Overensstemmelse med mine Udtalelser, da denne Sag ved en tidligere Lejlighed blev debatteret her i Tinget, kan jeg for min Del raade ærede Medlemmer til at give deres Tilslutning til den Del af denne Indstilling, der gaar ud paa, at man skal indrømme Askov-Nääs Sløjden et større Statstilskud, saaledes at denne Sløjdretning, hvad det økonomiske angaar, faar tilstrækkelig gode Trivselsbetingelser. Jeg har nemlig, efter at have set de to Sløjdretningers praktiske Arbejde, den Overbevisning, at Askov-Nääs Sløjden baade teoretisk-pædagogisk og ogsaa i Praksis er en udmærket og forsvarlig Sløjdretning. Der bør derfor, synes jeg, være Adgang for denne Sløjdretning

×

til at trives godt, og hvis det forholder sig saaledes, at denne Form for Sløjd særlig dyrkes i de mindre Skoler, er ogsaa det Ræsonnement rigtigt, at man skal ikke ganske doktrinært holde sig til en Fordeling efter Elevantallet, men tage et billigt Hensyn til Skolens særlige Art.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det imidlertid ikke for at sige dette, som jeg har en Fornemmelse af i og for sig er en overflødig Bemærkning, idet jeg tror, at der, hvad denne Del af Sagen angaar, i Øjeblikket hersker Overensstemmelse her i Tinget, nej, det er, fordi jeg nærer nogle Betænkeligheder ved den anden Side af Sagen, ikke i og for sig af Hensyn til Sløjden, men af Hensyn til den Konsekvens, som en saadan Foranstaltning kan drage efter sig. Jeg sætter, at den højtærede Undervisningsminister, idet han faar dette Andragende henvist til Overvejelse, er det høje Tings Medlemmer følgagtig ikke alene med Hensyn til Tilstaaelse af en større Sum til Askov-Nääs Sløjden, men ogsaa saaledes, at han gaar ind paa at finde en særlig tilsynsførende for denne Sløjdretning, hvad enten det nu bliver en Sløjdingsinspektør Nr. 2 eller en Assistent. Hvad ligger der saa indirekte i en saadan Indrømmelse til de stridbare i denne Sag? Der ligger deri, synes jeg — og det maa man ikke se bort fra —, en Opmuntring til alle stridbare Pædagoger af de forskellige Retninger, idet man siger til dem: Hvis I giver eder til at slaas indbyrdes, vil Rigsdagen en Dag ogsaa i andre Fag bevilge det fornødne til et særligt Tilsyn for dem, der har en Opfattelse, som afviger fra den i Øjeblikket gængse. Skønt denne høje Forsamling jo er i overordentlig Grad sagkyndig med Hensyn til Skolevæsen, kan det dog ikke fornærme nogen, at jeg gør opmærksom paa, at der paa alle Fags Omraader findes divergerende Anskuelser og forskellige Systemer. Der er nogle, som lærer at skrive efter Stremmes System, og nogle, der lærer det efter Intendant Jørgensens System, og de mest moderne lærer det efter Bures System, det System, der efter min Mening er pædagogisk bedst. Nu sætter jeg, at der ved Tilsynet med og Bedømmelsen af Skrivning lægges en Ensidighed for Dagen, som falder andre Retninger for Brystet — med hvilken Ret vil Tinget da, naar disse Retninger kommer og beder om at faa en Bedømmelse, der hviler paa mere Forstaaelse af deres specielle Betragtninger, kunne modsætte sig deres Krav? Akkurat paa samme Maade forholder det sig med Hen-